

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 12C/172/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113234345
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7113234345.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred samosudcom Mgr. Milošom Gregušom v občianskoprávnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený Advokátskou kanceláriou HMG & PARTNERS, s.r.o., Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 35 885 459 proti odporkyňi: C. J., L.. X.X.XXXX, trvale bytom J. XX, T., zastúpená opatrovníkom I.. G. K., zamestnancom Okresného súdu T. - M. o zaplatenie 2.274,51 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľovi 25,92 EUR s 9%-ným ročným úrokom z omeškania od 21.12.2010 až do zaplatenia.

Žalobu čo do zaplatenia 311,04 EUR, riadneho úroku vo výške 17,30% ročne zo sumy 25,92 EUR od 20.12.2009 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.1.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.2.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.3.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.4.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.5.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.6.2009 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.7.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.8.2009 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.9.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.10.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.11.2010 do 20.12.2010, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 25,92 EUR od 20.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.1.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.2.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.3.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.5.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.6.2009 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.8.2009 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.9.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.11.2010 do zaplatenia z a m i e t a.

V prevyšujúcej časti konanie z a s t a v u j e.

Žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

V r a c i a navrhovateľovi krátenú časť súdneho poplatku 109,30 EUR prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. do 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 6.12.2013 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporkyňu k zaplateniu celkovej sumy 2.274,51 EUR so 17,30%-ným ročným úrokom zo sumy 1.942,05 EUR od 22.12.2010 do zaplatenia, s 9%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.942,05 EUR od 22.12.2010 do zaplatenia, zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila s odporkyňou dňa 23.12.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi úver vo výške 962,62 EUR pri úrokovej sadzbe 17,30% ročne. Odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na termín 20.1.2006 a konečná splatnosť úveru na termín 20.12.2010.

Odporkyňa svoj záväzok zo Zmluvy o úvere neplnila a poskytnutý úver nesplatila ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, t.j. do 20.12.2010. Nasledujúci deň právny predchodca navrhovateľa Zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku voči odporkyňi na navrhovateľa.

Podľa vyčíslenia pohľadávky právnym predchodcom navrhovateľa ku dňu 21.12.2010 bol celkový zostatok v sume 2.274,51 EUR, ktorý pozostával z istiny 1.942,05 EUR, riadneho úroku v zmysle zmluvy v sume 0,93 EUR a úrokov z omeškania v sume 331,53 EUR.

Podľa navrhovateľa, by sa celý právny vzťah medzi účastníkmi konania mal posudzovať podľa Obchodného zákonníka, keďže sa jedná o absolútny obchod. Poukázal pritom na rozhodovaciu prax tak Najvyššieho súdu Českej republiky, ako aj na rozhodovaciu prax krajských súdov ako odvolacích súdov na Slovensku. Na základe uvedeného mal navrhovateľ za to, že na predmetný zmluvný vzťah je potrebné aplikovať štvorročnú premlčaciu dobu v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Pokiaľ teda posledná splátka poskytnutého úveru bola splatná dňa 20.12.2010 a navrhovateľ podal žalobu na súd dňa 20.12.2013, štvorročná premlčacia doba začala plynúť tak, že splátky splatné v období od 20.12.2009 do 20.12.2010 (celkom 13 splátok po 25,92 EUR) nemôžu byť premlčané. Vzhľadom na uvedené, navrhovateľ upravil pôvodnú žalobu tak, že žiadal voči odporkyňi zaplatiť sumu 336,96 EUR (13 splátok po 25,92 EUR splatných v období od 20.12.2009 do 20.12.2010), riadny úrok vo výške 17,30% ročne zo sumy 25,92 EUR od 20.12.2009 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.1.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.2.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.3.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.4.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.5.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.6.2009 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.7.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.8.2009 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.9.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.10.2010 do 20.12.2010, zo sumy 25,92 EUR od 20.11.2010 do 20.12.2010. Ďalej žiadal priznať zákonný 9%-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 25,92 EUR od 20.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.1.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.2.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.3.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.5.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.6.2009 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.8.2009 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.9.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,92 EUR od 20.12.2010 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti zoberal žalobu späť.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Vzhľadom na dispozitívny úkon navrhovateľa, súd ďalej pokračoval len v konaní o upravenom návrhu. V prevyšujúcej časti konanie zastavil.

Vzhľadom k tomu, že odporkyňa sa na adrese trvalého bydliska nezdržiava a súdu sa ani šetrením nepodarilo zistiť adresu, na ktorej sa zdržiava, musel jej byť ustanovený opatrovník. Rodinní príslušníci odporkyne taktiež nevedeli uviesť, kde sa odporkyňa zdržiava a nesúhlasili s tým, aby boli ustanovení za opatrovníka. Preto súd uznesením č.k. 12C/172/2014-75 zo dňa 23.1.2015 ustanovil odporkyňi opatrovníka I.. G. K., zamestnanca Okresného súdu T. - M..

Navrhovateľ ako listinný dôkaz do spisu doložil Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú dňa 23.12.2005 uzatvorili Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník. Na základe uvedenej zmluvy o splátkovom úvere, Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporkyňi úver vo výške 962,62 EUR s úrokovou sadzbou 17,30% ročne s tým, že odporkyňa sa zaviazala predmetný úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 25,92 EUR, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci.

Splatnosť prvej splátky mali dohodnutú na deň 20.1.2006, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.12.2010.

Do spisu navrhovateľ doložil aj Zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom uzatvorenú dňa 21.12.2010, pričom medzi postúpenými pohľadávkami bola aj pohľadávka voči odporkyni. Uvedené mal súd preukázané z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok. K tomu navrhovateľ do spisu doložil aj oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky na navrhovateľa zo dňa 28.12.2010 adresované odporkyni. Doložil aj fotokópiu listovej zásielky, ktorou Slovenská sporiteľňa, a.s. doručovala oznámenie o postúpení pohľadávky odporkyni s tým, že táto bola uložená na pošte dňa 14.2.2011.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ktorý nadobudol účinnosť 1.5.2014), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.5.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Posledne citované ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., ako aj ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka nadobudli účinnosť dňom 1.5.2014, pričom právne predpisy, ktorých sú súčasťou, nemajú prechodné ustanovenia, to znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015).

Je nesporné, že Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou dňa 23.12.2005 je spotrebiteľskou zmluvou. Keďže súd musel rozhodovať na základe právnej úpravy platnej v čase vyhlásenia rozsudku, musel aplikovať ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.5.2014 a prednostne použiť na právny vzťah medzi účastníkmi konania Občiansky zákonník. Zároveň musel aplikovať aj ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinných od 1.5.2014. Následne musel prihliadnuť aj na premlčanie nároku podľa noriem Občianskeho zákonníka, a teda musel aplikovať všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu.

Podľa Zmluvy o splátkovom úvere mala odporkyňa poskytnutý úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 25,92 EUR, ktoré boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.1.2006, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.12.2010. Navrhovateľ podal žalobu na súd dňa 6.12.2013. Pri použití všeobecnej premlčacej lehoty, z neuhradených splátok odporkyne zostala nepremlčaná len splátka zo dňa 20.12.2010, preto súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 25,92 EUR. Pretože ostatné splátky boli premlčané, súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Navrhovateľ si z poslednej splátky splatnej dňa 20.12.2010 riadny úrok neuplatnil. Riadny úrok vo výške 17,30% ročne si navrhovateľ uplatnil od splátky splatnej dňa 20.12.2009 a každej ďalšej nasledujúcej až do splátky splatnej dňa 20.11.2010, pričom riadny úrok si uplatnil od dátumu splatnosti týchto splátok, pri každej vždy do 20.12.2010. Vzhľadom k tomu, že tieto jednotlivé splátky boli premlčané, súd z nich nemohol priznať ani riadny úrok.

V časti uplatnenia riadneho úroku súd poukazuje na tú skutočnosť, že navrhovateľ si za splátky, ktoré boli splatné v mesiaci jún a august 2010, pravdepodobne chybou v písaní uplatnil riadny úrok z omeškania od 20.6.2009, resp. od 20.8.2009 pri oboch do 20.12.2010. Chronologicky by to malo byť od 20.6.2010, resp. od 20.8.2010 do 20.12.2010. Pretože v časti riadneho úroku bol celý uplatnený nárok premlčaný, súd túto nezrovnalosť neodstraňoval. Vzhľadom na premlčanie celého uplatneného riadneho úroku vo výške 17,30% ročne, súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Navrhovateľ si uplatnil nárok na zaplatenie zákonného 9%-ného ročného úroku z omeškania zo sumy jednotlivých splátok, splatných od 20.12.2009 až do poslednej splátky splatnej od 20.12.2010 pri každej až do zaplatenia. Aj v tomto prípade súd musel prihliadnuť na trojročnú premlčaciu lehotu. Nepremlčanou splátkou bola len splátka splatná dňa 20.12.2010. Keďže odporkyňa túto splátku neuhradila v deň splatnosti, nasledujúcim dňom sa dostala do omeškania. Preto súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 9%-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 25,92 EUR od 21.12.2010 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti uplatneného nároku na zaplatenie zákonného úroku z omeškania, súd žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ pôvodne žaloval odporkyňu o zaplatenie sumy 2.274,51 EUR, súd priznal navrhovateľovi sumu 25,92 EUR. Navrhovateľ bol teda vo väčšej miere v konaní neúspešný. Odporkyňa, ktorá bola vo väčšej miere úspešná, žiadne trovy konania nevznikli. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. v znení noviel poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo, alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa § 11 ods. 4 citovaného zákona okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Navrhovateľ dňa 28.1.2014 zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 136,-EUR. Podaním zo dňa 27.4.2015 zobral žalobu čiastočne späť s tým, že trval na zaplatení istiny 336,96 EUR, z tejto sumy by mal platiť súdny poplatok 20,-EUR. Keďže pôvodne zaplatil súdny poplatok vo výške 136,-EUR, súd rozhodol o vrátení rozdielu zníženého v zmysle ust. § 11 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. v znení noviel o jeho krátenú časť o 6,70 EUR. Navrhovateľovi súd vrátil krátenú časť súdneho poplatku 109,30 EUR prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice I, v 2 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).